

13. Metodický pokyn ke psaní semestrálních, ročníkových a absolventských prací

Písemné práce psané pod odborným vedením tvoří důležitou součást studia. Jejich zpracováním se studující učí samostatné práci s literaturou, formulování vlastních názorů za použití odborného jazyka, reflexi praxe, teoretickému uchopení problémů. Tyto práce jsou prvním stupněm samostatných odborných textů studujících.

Semestrální práce

Práce je součástí příslušného předmětu, semináře či výběrového kursu, a to v rámci jednoho semestru. Její povahu a rozsah stanoví příslušný vyučující. Jejím cílem je prokázat vzhled studenta/ky do problematiky, schopnost samostatně formulovat poznatky získané studiem literatury a praktické zkušenosti, zpracovat dané téma na patřičné odborné úrovni. Obsahuje všechny formální náležitosti odborné práce (viz dále).

Její rozsah bývá zpravidla 3 - 5 NS (5 400 – 9 000 znaků včetně mezer).

Pozn.: Počet znaků lze zjistit v programu Microsoft Word kliknutím na Nástroje a dále na Počet slov.

Ročníková práce

Od semestrální práce se liší vesměs svým rozsahem a hloubkou záběru. Studující jí prokazuje schopnost systematické práce, samostatného myšlení a formulování, zvládnutí teoretického uchopení problematiky na patřičné odborné úrovni.

Její rozsah bývá 8 - 15 NS (14 400 – 27 000 znaků včetně mezer).

Absolventská práce

Je vyvrcholením celého studia. Studující jí prokazuje schopnost odborně pracovat, a to většinou na podkladě svých praktických zkušeností. Proto především tam, kde jde o práci opírající se o bezprostřední praktické zkušenosti, obsahuje část teoretickou a praktickou. Teoretickou částí se míní zpracování problematiky na obecné rovině s využitím odborné literatury. V ní jsou formulována základní východiska, konfrontace s názory publikovanými v odborné literatuře, základní teze či hypotézy, jež jsou prověřovány praktickou činností, a výsledky shrnuty v praktické části.

Minimální rozsah je 40 NS (tj. 72 000 znaků včetně mezer)

Do rozsahu se nepočítá obsah, seznamy (literatury, zkratk, příloh), přílohy. Poznámky jsou součástí textu, tedy se do rozsahu zahrnují.

Zadání tématu absolventské práce

Téma práce zadává škola po projednání se studujícím, a to nejméně 6 měsíců před konáním absolutoria. Škola určuje vedoucího práce. Oponent práce je volen

po dohodě s autorem práce. Změnu tématu je třeba projednat vždy s vedením školy. Může být povolena pouze ve výjimečných a odůvodněných případech. Náklady na pořízení práce nese studující.

Zadání témat ostatních typů prací

Témata seminárních a ročníkových prací zadává vyučující příslušného předmětu. Zároveň stanoví datum odevzdání a povinný rozsah práce. Typ hodnocení práce (zápočet, klasifikovaný zápočet) je stanoven na začátku roku/semestru a uveřejněn v příslušných školních materiálech.

Grafická úprava

Písmo

Pro rozsáhlejší práce (nad 5 NS) se doporučuje používat typ písma vhodný pro dlouhé dokumenty, např. Times New Roman. Pro základní text velikost 12 (event. 11), pro poznámkový aparát 10 (event. 9).

Řádkování

Doporučené řádkování: 1,5 pro definitivní verzi, řádkování 2 pro koncept.

Okraje

Standardní nastavení je u všech okrajů 2,5 cm. V případě prací, které budou mít vazbu, musí být levý okraj širší, asi 3,5 až 4 cm.

Formální náležitosti práce

Titulní list

obsahuje závazně následující údaje (vzor viz Dodatek):

jméno školy: **Jabok – Vyšší odborná škola sociálně pedagogická a teologická**

typ práce: **Seminární/Ročníková/Absolventská práce**

jméno autora

název práce (včetně podtitulu)

pro seminární a ročníkové práce: název předmětu/oboru (katedry), v němž je práce psána

jméno vedoucího práce

rok odevzdání

Prohlášení

(povinné u absolventských prací)

1. Prohlašuji, že jsem absolventskou práci(přesný název) zpracoval(a) samostatně a výhradně s použitím uvedených pramenů a literatury.
2. Tuto práci nepředkládám k obhajobě na jiné škole.
3. Souhlasím s tím, aby uvedená práce byla v případě zájmu pro studijní účely zpřístupněna dalším osobám nebo institucím.

4. Souhlasím (nesouhlasím) s tím, aby uvedená práce byla zveřejněna v elektronické podobě.

datum

jméno

vlastnoruční podpis

Poděkování

Na následující stranu lze eventuálně umístit poděkování těm, kdo napomohli úspěšnému zpracování (vedoucí práce, konzultant apod.), pokud k tomu má studující náležité důvody.

Obsah

je povinnou součástí absolventských prací a je umístěn na začátku práce po titulním listu a čestném prohlášení. U prací nad 5 stran se doporučuje; v tomto případě nemusí být umístěn na samostatné straně. Obsah je totožný s členěním práce na kapitoly a podkapitoly a obsahuje uvedení stran u jednotlivých položek. V obsahu je nutné uvádět za položkou Seznam /použité/ literatury (Použitá literatura, Bibliografie) i odkaz na seznam příloh, vyobrazení, tabulek, event. odkazy na jednotlivé exkursy.

Struktura práce

Úvod

Úvod obsahuje podrobné vymezení tématu a cíle práce, význam zvoleného tématu, důvod volby tématu a popis metody práce. Může zahrnovat i stručnou charakteristiku jednotlivých kapitol, resp. stručný komentář ke struktuře práce.

Vlastní text práce

Text práce je třeba rozčlenit do číslovaných kapitol a podkapitol. Jednotlivé kapitoly je třeba propojit buď v závěru kapitoly krátkým shrnutím a odkazem na téma kapitoly příští nebo v úvodu nové kapitoly navazující krátkou pasáží, aby byla čtenáři zřejmá struktura a metoda práce (postup autorova myšlení).

Text kapitol a podkapitol je pro větší přehlednost a srozumitelnost členěn do odstavců, a to tak, že každý nový myšlenkový celek tvoří samostatný odstavec. Kapitoly se číslují průběžně.

Absolventská práce zpravidla obsahuje dvě hlavní části – teoretickou a praktickou. Teoretickou částí se rozumí ta část práce, kde je vyložena teorie ke zkoumanému problému, zpracovaná zejména na základě studia literatury, konzultací a vlastních poznatků. V této části je také stanoven cíl práce, resp. položeny zásadní otázky, na něž autor/ka práce hledá odpověď.

Praktickou část tvoří případové studie, kasuistiky, popis a analýza konkrétních případů, zařízení, výzkumů apod. Tato část má převážně analytickou povahu. V teoretické části by měly být odkazy na konkrétní skutečnosti z této části. Je-li součástí praktické části výzkum apod., je třeba výslovně uvést, zda jde o autorský výzkum nebo převzaté údaje. Na závěr praktické části by mělo být

vyhodnocení a konfrontace s teoretickými předpoklady formulovanými v teoretické části.

V práci není nutné uvádět nadpisy teoretická a praktická část. Je žádoucí, aby práce měla obě části, záleží ovšem na povaze zpracovávaného tématu. Kde je to užitečné, lze teoretickou a praktickou část prolínat, např. uvedením kasuistik přímo v textu v pasáži, k níž se případ vztahuje. V tom případě je na místě text odsadit a graficky ozřejmit např. jiným typem či velikostí písma.

Styl odborných prací je věcný, do značné míry neosobní. Používání 1. os. sg. a 1. os. pl. ve výkladu je na místě pouze tam, kde jde o skutečně autorský výrok či komentování vlastní zkušenosti. Je třeba se vyvarovat nepřipadného zevšeobecnování (1. os. pl.) a kazatelského tónu (zejména 2. os. pl. a imperativu 1. os. pl.).

Závěr

V závěru práce jsou shrnuty dosažené poznatky a zrekapitulován obsah práce. Je třeba zhodnotit, zda bylo dosaženo cíle stanoveného v úvodu a do jaké míry se podařilo zodpovědět otázky, které byly na začátku práce položeny. Zároveň je možné uvést další, v práci již nezpracovaná témata a otázky, vztahující se k obsahu práce, s odkazem na nutnost dalšího bádání, event. s navržením jeho směru.

Exkurs

Exkurs je rozsáhlejší vsuvka, která se vkládá přímo do textu práce. Zpracovává určité téma, jež souvisí s hlavním zaměřením práce a je pro celkové pochopení výkladu či lepší informovanost čtenáře funkční. Exkurs tok výkladu zastavuje na místě s cílem poskytnout komplexnější pohled na určitou důležitou dílčí otázku, jež se ve výkladu vynořila, ale jejíž detailnější zpracování není pro celek práce nezbytné, nýbrž právě pouze užitečné. Tvoří de facto jakousi malou samostatnou studii a může být graficky zviditelněn zmenšením písma. Exkursy bývají číslovány, event. mohou mít k označení "Exkurs + číslo" ještě i vlastní název. Do rozsahu práce se počítají.

Poznámky pod čarou

Tam, kde je třeba blíže vyložit užitý termín, představit uváděného autora či specifikovat další okolnosti řečeného aniž by se narušil tok textu, užívá se k tomuto účelu průběžně číslovaných poznámek pod čarou.

Citace

Ke struktuře celé práce patří citace. Slouží k přejímání poznatků a názorů jiných autorů, ke konfrontaci vlastních tvrzení s míněním jiného autora a k podpoření vlastních tvrzení souhlasnými tvrzeními jiných autorů. **Přímé i nepřímé citování jiných autorů bez náležitého označení a uvedení jejich jména a zdroje, je považováno za morálně nepřijatelný podvod znemožňující přijetí celé práce.**

Přímé citace

Každý doslovný citát musí být uveden a uzavřen uvozovkami. Nestačí jej psát kurzívou. V citátu upravujeme pouze pravopis (nejde-li o umělecký záměr) podle stávající normy, jinak nic neměníme. U každého citátu musí být odkaz na literaturu – tj. na autora, event. dílo, a stranu (je-li připojen soupis literatury). Není třeba uvádět úplné bibliografické údaje, stačí je uvádět ve zkrácené formě tak, aby čtenář citované dílo bez obtíží identifikoval v soupisu literatury. Není-li výjimečně zařazen soupis literatury s kompletními bibliografickými údaji, pak musí být tyto údaje u každého odkazu v poznámkách.

Vzor:

text: (.....) "Dospívající se stává schopným myslet, toužit a existovat sám za sebe, bez pomoci rodičů."¹²

¹² Goddetová 59.

Jiná varianta: ¹² Goddetová. *Umění jednat*, s. 59

Úplný údaj (údaje v závorce jsou nepovinné):

Tartar Goddetová, Édith. *Umění jednat s dospívajícími*. Přel. (z franc.) Š. Belisová. Praha : Portál, 2001. (144 s. Rádcí pro rodiče a vychovatele. ISBN 80-7178-492-3.)

Pokud je v práci od jednoho autora citováno pouze jedno dílo, není nutné název díla (ani zkrácený) uvádět, stačí příjmení autora a odkaz na stranu. Je-li v práci citováno několik děl téhož autora, je třeba uvádět vedle jména i zkrácený název citovaného díla. U autorů stejného jména je třeba uvádět i zkrácený název díla. Přebírá-li autor/ka práce nějaký citát uvedený v práci někoho dalšího, uvede v poznámce, že jde o výrok, text určitého autora citovaný v uvedené literatuře. Nepředstírá, že pracoval/a s původním zdrojem.

Vzor:

text: "Neurodermik je člověk s nemocnou kůží, který je svou kožní chorobou neurotizován; není to neurotik, který vyvine kožní nemoc ze své neurózy."⁵

⁵ Schröpl, F. Neurodermitis heute, část 3. Haut 5/92. Cit. podle Lévy.

Neurodermitida 112.

Často je znám pouze autor výroku bez dalšího upřesnění. V odkazu se uvede tak, jak je to uvedeno v knize, z níž je citováno. Přebírání výroků by nemělo být častým zjevem. Je ospravedlnitelné pouze tehdy, jestliže se nelze dobrat k původní práci, z níž výrok, informace, názor pochází.

Přímých citací nemá být více než 5-10% z rozsahu práce.

Nepřímé citace – parafráze

Je-li v práci uváděn názor, poznatek, informace načerpané z práce nějakého autora, je třeba uvést zdroj. To platí i o statistických údajích, tabulkách, grafech apod. Pokud se tvrzení v práci opírá o nějaké ústní sdělení, je třeba to

v poznámce uvést (přitom je ovšem třeba dbát ochrany mluvčího), tedy v takové míře konkrétnosti, kterou dotyčný autor ústního sdělení autorizuje.

Pokud autor/ka práce vychází z názorů, teorií apod. publikovaných v literatuře a nejde o všeobecně známé informace, je třeba to zmínit v práci s odkazem v poznámce na ty strany, pasáže, kapitoly, kde jsou dotyčné názory, teorie apod. publikovány. Dospěl/a-li autor/ka k nějakému poznatku nezávisle na literatuře a posléze zjistil/a, že k takovému poznatku dospěli i jiní, může to komentovat v poznámce uvedením zkratky "**srov.**" a odkazem na dané místo v literatuře (např.: ¹⁴Srov. Lévy 113). Přebírá-li se něco z literatury a nejde-li o přímou citaci, pak to lze uvést slovem "**viz**" a odkazem na patřičné místo (např.: ¹⁵Viz Rattner 165).

Parafrází se rozumí shrnutí názoru, teorie, struktury argumentu, členění apod. určitého autora. I zde je potřeba udat zdroj. Studující má prokázat schopnost pracovat s literaturou, hodnotit ji, kriticky se vyjadřovat k publikovaným poznatkům a konfrontovat je s vlastní zkušeností a poznáním. Parafráze cizích názorů tedy patří do takového typu práce, je ovšem zapotřebí nepřebírat části textu doslovně, bez hodnocení a vlastního názoru. A vždy je nezbytné uvést zdroj, o nějž se autor/ka práce opírá.

Generátor odkazů – www.citace.com

Poznámky

Poznámky slouží jak odkazům na literaturu, tak k doplnění o informace, které jsou z hlediska hlavního textu okrajové, nicméně užitečné. Poznámky se umisťují, pokud možno, průběžně pod čarou na příslušné straně. Jsou průběžně číslovány. Poznámky mohou být umístěny též za příslušnou kapitolou nebo na konci celé práce. Poznámky mají v celé práci jednotný styl.

Resumé

Na závěr absolventské práce připojí autor/ka povinně cizojazyčné resumé v rozsahu 10-20 řádků. Resumé se umisťuje na úplný závěr textové části. Obsahuje výběr podstatných informací o tématu práce a o nejdůležitějších závěrech, které práce přináší.

Seznam /použitě/ literatury

Literatura je uváděna podle platné normy ČSN ISO 690 *Bibliografické citace*.

Obsah, forma a struktura.

Je třeba uvádět, pokud možno, co nejkompletnější údaje, a to zásadně v pořadí:

Autor (příjmení, křestní jméno). Název díla (: podnázev). (Překladatel.) Vydání. Místo vydání : Nakladatel, rok vydání (Rozsah. edice /pořadí v edici/. Bližší specifikace. ISBN, ISSN). Údaje lze nalézt nejčastěji na titulním listě, event. v tiráži nebo na copyrightové straně.

Údaje se oddělují převážně tečkou. Středníkem se oddělují jména u knih s více autory (do tří). Dvojtečkou s mezerami z obou stran se odděluje 1. název díla

a podnázev, 2. místo vydání a nakladatelství. Příjmení autora se píše celé velkými písmeny, název díla se píše kurzívou. U přeloženého díla lze uvést, je-li to důležité, i název a rok původního vydání. Není-li uveden autor, začíná bibliografický údaj názvem. Je-li jako autor uveden kolektiv autorů bez vedoucího, uvede se na začátek jako autor Kolektiv autorů – tak jak je uvedeno na titulním listě/obálce. Jsou-li vyjmenováni více než 3 autoři, uvedou se první dva nebo tři a za poslední jméno se napíše buď "et al.", nebo "aj." Akademické a vědecké tituly (např. Dr., Prof., CSc., Ph.D. ad.) autorů, překladatelů apod. se neuvádějí.

Položky v soupisu literatury se řadí abecedně, není-li oprávněný důvod řadit je podle jiného klíče (např. podle roku vydání). Bibliografii je možné dělit na několik částí podle typu pramenů a literatury.

Doporučuje se dělení na a/ primární literaturu a prameny (sem patří to, s čím autor/ka práce pracuje jako s vlastním zdrojem – zkoumaná literární díla, dokumenty, archiválie, novinové a časopisecké články apod.), b/ sekundární literaturu (literatura pojednávající o zkoumaném problému, recenze apod.), c/ pomocnou literaturu (slovníky, příručky apod.).

Používá-li se biblických odkazů a citací z jednoho překladu bible, uvede se údaj o překladu v seznamu literatury. Je-li k citacím použito více překladů bible, je třeba uvést, na kterých místech autor/ka používá ten který překlad.

Monografie

Vzor:

ČÁP, Jan; MAREŠ, Jiří. *Psychologie pro učitele*. 1. vyd. Praha : Portál, 2001. 656 s. ISBN 80-7178-463-X.

DANZER, Gerhard. *Psychosomatika : celostný pohled na zdraví těla i duše*. Přel. R. Höllgeová. 1. vyd. Praha : Portál, 2001. 248 s. Spektrum, sv. 21. ISBN 80-7178-456-7.

MATOUŠEK, Oldřich a kol. *Základy sociální práce*. 1. vyd. Praha : Portál, 2001. 312 s. ISBN 80-7178-473-7.

Chybějící údaje

Není-li práce stránkována – uvede se na místě počtu stran "**nestránkováno**".

Není-li uvedeno místo vydání – uvede se na patřičném místě "**b.m.**" (bez místa)

Není-li uvedeno nakladatelství – uvede se na patřičném místě "**b.n.**" (bez nakladatelství)

Není-li uvedeno datum vydání – uvede se na patřičném místě buď datum z copyrightu, nebo datum vytištění, nebo "**bez vrocení**" (je-li možné přibližně odhadnout, pak např. "**cca 2001**")

Jde-li o rukopis, samizdat, interní materiály, letáky apod., uvede se povaha materiálu/titulu k dané bibliografické položce.

Část tištěné monografie (svazek z vícsvazkového díla, kapitola apod.):

Odkazuje-li autor pouze na jeden svazek z celého díla nebo na jednu kapitolu, potom za rokem vydání uvede, o jakou část díla se jedná, u kapitoly její název a strany, na nichž se nalézá..

Vzor:

SOUŠEK, Zdeněk (ed.). *Knihy tajemství a moudrosti*. 1. vyd. Praha : Vyšehrad, 1999. Díl III, Mimobiblické židovské spisy : pseudepigrafy.

AUMANN, Jordan. *Křesťanská spiritualita v katolické tradici*. 1. vyd. Přel. M. Mikulicová. Praha (Karlova univerzita) : Karolinum, 2000. Kapitola 4, Monasticismus na Západě, s. 60-106.

Článek z časopisu, novin

U článků z časopisů, novin, almanachů apod. je třeba i v bibliografii uvádět autora a název článku. Nestačí uvést název periodika a ročník. To platí i o studiích ve sbornících, heslech ve slovnících (jsou-li autorská) ad.

Autor. Název. (Překladatel). Název periodika. Rok, ročník, číslo, rozsah (strany, na nichž se článek nalézá). U novin se uvádí i měsíc a den vydání. Kurzívou se píše název časopisu, nikoliv název článku. U cizojazyčných titulů se zkratky roč., č., sv. uvádějí v jazyku originálu.

Vzor:

LARENTZAKIS, Grigorios. Trinitární pojetí církve. Přel. M. Voplakal. *Teologické texty*. 2000, roč. 11, č. 4, s. 143-146.

JANDOUREK, Jan. Pokora. *AD*. 1996, roč. 7, č. 5, s. 27.

Příspěvek v tištěné monografii (ve sborníku, lexikonu, učebnici, knize)

Autor. Název. In: Autor a název zdroje. Vydání. Místo vydání : Nakladatel, Rok, umístění (strany, na nichž se příspěvek nalézá). (ISBN)

Kurzívou se píše název celé publikace. Za "In" není nutné psát dvojtečku. Dvojtečka se píše bez mezery. Sborník se uvádí pod jménem sestavovatele/vydavatele (uvádí se za jménem zkratkou "ed.", "vyd.", "sest." podle údajů ve sborníku). V německých sbornících je uvedena zkratka Hrsg. nebo hrsg. von (Herausgeber, herausgegeben von).

Vzor:

RUIZ-GONZÁLES, José-Maria. Spiritualita pro dobu nejistoty. In: Němec, Jiří (ed.). *Křesťanství dnes : eseje*. Praha : Horizont, 1969, s. 51-62.

HARDINGOVÁ, Esther M. Kříž jako archetypový symbol. Přel. Müller. In: Moore, Robert L. (ed.). *C.G. Jung a křesťanská spiritualita*. Spektrum, sv. 1. Praha : Portál, 1998. s. 15-24. ISBN 80-7178-195-9.

Archivní prameny/dokumenty

Je třeba uvést autora (je-li), název pramene/dokumentu, název a místo archívu, v němž se dokument nalézá, evidenční číslo dokumentu v uvedeném archívu.

Počítačové zdroje

a/ Elektronická monografie, databáze, počítačové programy

Autor. Název. Druh nosiče. Vydání. Místo vydání. Vydavatel. Datum vydání. Datum citování. Dostupnost a přístup (URL adresa). Standardní číslo.

Druh nosiče se uvádí v hranatých závorkách po názvu [online], [CD-ROM], [disk]. Datum citování se uvádí v hranatých závorkách [cit. 15. května 2001] [cit. 2001-05-15].

Vzor:

JEŘÁBEK, Michal. *Nanebevzetí Izajášovo* [online]. Praha : Ústav starého Předního východu UK FF, 1997 [cit. 2001-11-12]. Dostupný z www: <<http://enlil.ff.cuni.cz/www/cz/skripta/monog/asclsa.pdf>>

b/ Elektronický seriál (časopis)

Vzor:

Biblica [online]. Rome : Pontifical biblical institute, 1990 [cit. 2000-02-21]. Dostupný z www: <<http://www.bsw.org/index?I=71>> ISSN 0006-0887.

c/ Články a jiné příspěvky

Autor. Název příspěvku. Název seriálu (časopis). Druh nosiče. Označení čísla. Datum citování. Strany. Dostupnost a přístup (URL adresa). Standardní číslo.

Vzor:

LEVIEILS, X. Juifs et Grecs dans la communauté johannique. *Biblica* [online]. 2001, 82 [cit. 15. května 2001], s. 51-78. Dostupný z www: <<http://www.bsw.org/?I=71821&a=Comm03.html>>. ISSN 0006-0887.

d/ Diskusní fóra, elektronické zprávy, e-mail

Autor. Název (Předmět zprávy). Platný e-mail.

Vzor:

LUONGO, T.F. RE: Hagiography and Gender. In: Medieval religion : scholarly discussions of medieval religion and culture [online]. 21.2.2001 [cit. 12. dubna 2001]. Dostupné z www: <http://www.jiscmail.ac.uk/cgi-bin/wa.exe?A2=ind0102&L=medieval-religion&D=1&O=D&F=&S=&P=47266>

Rejstřík

Je-li to vzhledem k povaze práce potřebné, je na místě vybavit práci jmenným rejstříkem (osob, míst apod.), event. rejstříkem biblických odkazů.

Seznamy zkratk, vyobrazení, tabulek, příloh

Jsou-li v textu používány nestandardní zkratky (např. zkratky časopisů, textů apod.), je třeba uvést jejich seznam a rozepsat celé tituly. Zkratky biblických knih se nerozepisují. Pro biblické zkratky se ve školních pracích používají zkratky dle Českého ekumenického překladu. Pro další odborné práce je třeba dbát na to, aby používaný systém zkratk biblických knih byl jednotný v celém textu.

Jsou-li v práci přílohy, je třeba uvést jejich seznam s odkazy na strany, a to podle povahy umístění a systému číslování. Totéž platí i o vyobrazeních (v textu), kde je nutné uvést i zdroj (event. autora fotografie). Jsou-li v práci tabulky, je užitečné uvést i seznam tabulek s údaji, odkud jsou převzaty (nejsou-li autorským dílem). Vyobrazení, tabulky, přílohy musí mít popisky, aby bylo zřejmé, oč v nich jde.

Přílohy

Vyžaduje-li to charakter práce, je na místě doplnit vlastní text přílohami. Přílohou se rozumí takový typ materiálu, bez něhož je práce sama o sobě dostatečně srozumitelná a kompletní. Přílohy lze umístit na závěr práce se samostatným číslováním (za text, resumé a seznam literatury) nebo do textu. V seznamu příloh se uvádějí čísla stran, na nichž jsou přílohy umístěny, nebo číslo strany, po níž příloha následuje.

Konečná podoba práce

Přehled řazení jednotlivých částí

Přední strana desek

Titulní strana

Prohlášení o samostatném zpracování práce

Poděkování

Obsah

Úvod, text práce, závěr

Resumé

Seznam literatury

Rejstřík

Seznam zkratk, vyobrazení, tabulek, příloh

Přílohy

Práci je třeba odevzdat vždy v podobě, která vylučuje ztrátu některé části. U **semestrálních a ročníkových prací** stačí rychlovazáč, kroužková vazba nebo termovazba. U prací malého rozsahu sešití kancelářskou sešívačkou. Studující je povinen mít kopii odevzdané práce pro případ, že by došlo k poškození, odcizení nebo ztrátě práce.

Absolventská práce musí být odevzdána v termovazbě nebo v pevné vazbě, a to ve dvou exemplářích, které zůstanou ve škole. Zároveň je celá práce odevzdávána v elektronické podobě na CD, ve formátu RTF, DOC nebo ODT. Jeden výtisk práce a elektronická kopie jsou archivovány v Knihovně Jabok.

Na přední straně desek je u **absolventské práce** (pokud je vázána v pevných deskách):

nahoře
teologická

Jabok - Vyšší odborná škola sociálně pedagogická a

uprostřed

Absolventská práce

dole

vlevo: rok odevzdání

vpravo: jméno a příjmení autora

Při práci na počítači je třeba si práci v každé fázi zálohovat – nejlépe na dvou disketách!

Na případné problémy vzniklé ztrátou dat v počítači nebude při nedodržení termínu brán ohled.

Vzor titulního listu

Jabok – Vyšší odborná škola sociálně pedagogická a teologická

Seminární/Ročníková/Absolventská práce

Jan Novotný

Obraz Boha v moderní literatuře

Pokus o interpretaci díla Hermanna Hessa Stepní vlk

Obor/Předmět/ Katedra: Filozofie a teologie

Vedoucí: Václav Jílek

Konzultant: Jana Neumannová

2002

*Pozn.: Druh písma, jeho velikost a typ nejsou pro titulní list předepsány.
Závazné je pouze uspořádání údajů.*

Zpracovala Jana Zajícová